

Cserey Zoltán
tanácsos

2014 évi önkormányzati tevékenységének beszámolója,

Beszámolómat azzal kezdem, hogy anyanyelvemen írom jelentésemet abból a megfontolásból kiindulva, hogy ez által törvénybiztosította jogommal élek, de azt is kifejezésre szeretném juttatni, hogy számomra ez a minőség arra is kötelez, hogy a magyar nyelv használatát minél szélesebb körben hirdetem és érvényt szerzek neki az élet minden területén.

Ennek tudatában József Álmos tagtársammal igen gyakran járjuk a város belső, de külső kerületeit is és nem egy esetben találkozunk igen furcsa jelenségekkel. Például a Pacé háta mögötti u.n. Nagy Dénes féle gyümölcsös környékén számos új utca keletkezett amelyek nevei, Cseresznye, Dió, stb. utcanév táblái viszont csak román nyelven íródtak. Azt is nemegyszer észleltük, hogy intézmények, közületek, üzletek feliratozása ugyancsak egy nyelven történik, de azzal sem tudunk megbarátkozni, hogy olyan állásokban, amelyek ügyfélfogadással kapcsolatosak az esetek nagy többségében, ha az illető román anyanyelvű, nem ismeri a magyar nyelvet.

Nem csak nemzetiségi szempontokra figyelünk, hanem az észszerű életkörülmények kialakításával kapcsolatosam is kifejezzük véleményünket. Esetenként észrevételeink nem voltak hiába valóak. Például a Füstí fecskével szembeni útkeresztveződésben a nagy forgalomra való tekintettel gyalog átjáró biztosítja a biztonságosabb átkelést, vagy a Transilvania Bank és Sugás vendéglő közötti járdarész csapadékos időben a felgyült esővíz miatt járhatatlanná vált, észrevételünk sikerrel járt, megemelték a járda szintjét, ma már normálisan lehet itt közlekedni.

A tanácsi munkával kapcsolatosan azt kifogásoltam, hogy míg a közgyűlések alkalmával mindenki úgy beszél ahogy akar, fordító segítségével román kollégáink a magyar nyelvű felszólalásokat anyanyelvükön hallhatják. A bizottsági üléseken viszont ahol egy román képviselő mellett hét-nyolc magyar tanácsos folytatja megbeszéléseit, az általános szokás a román nyelv használata volt. Olyan furcsa esetek is történtek amikor az egységes nyelv használat szellemében a magyar tanácsosok egymással való szóhasználata is román nyelven történt. Ezt a furcsa természetellenes állapotot szóba hozva, mára a helyzet normalizálódott, szükség esetén ezeken az alkalmakon is fordító közreműködésére számíthatunk.

A közgyűléseken igyekeztem mindenkor részt venni. Kivéve ez alól a július közepétől augusztus végéig tartó időszakot amikor Magyarországon tartózkodtam. Tíz rendes és tizenhat rendkívüli ülésen voltam jelen. Szeptember hónapban az ülés vezetői tisztséget töltöttem be. Az urbanisztikai és szociális bizottság tagjaként mindkét testületben tíz-tíz alkalommal vettem részt ezeken a gyűléseken. Szociális bizottsági tagként egy olyan elbíráló bizottságban is tevékenykedtem, amelynek az volt a feladata, hogy az állam által fiataloknak épített (ANL) lakások igénylőinek névsorát ellenőriztük, megállapítottuk a kérések jogosságát és elsőbbségi sorrendet állapítottunk meg a kérvényezők között.

A Kós Károly szakközép iskolában és a Gödri Ferenc általános iskolában a vezetőtanácsok tagjaként igyekeztem bekapcsolódni az iskolákat érintő fontos ügyek megoldásába. Amikor ezek a programok nem ütköztek a városi tanács által meghirdetett köz illetve bizottsági ülésekkel, minden alkalommal megjelentem a vezetőtanácsi összejöveteleken.

Az RMDSZ fráció tagjaként az itteni tevékenységeken is többször jelen voltam: frakció üléseken; Székelyudvarhelyen az Európa parlamenti választások kampány megnyitó rendezvényén; a városi RMDSZ székházban rendezett kerekasztal megbeszélésen.

Befejezésül elmondhatom, hogy a városi vezetéssel: polgármester, alpolgármesterek, de a képviselő társaimmal való kapcsolatam a kölcsönös bizalmon alapszik, közös érdekünk a minnél élhetőbb városi környezet feltételeinek a megteremtése érdekében.

Cserey Zoltán,

Sepsiszentgyörgy, 2015 február 12.